

[Handelsministeren]

Til hr. Ib Christensen, der også var inde på EF i denne forbindelse og det danske formandskabs rolle, vil jeg sige, at i modsætning til hr. Ib Christensen finder jeg ikke, at der er nogen uoverensstemmelse mellem det, vi her foreslår folketinget at gå ind for, og det, vi har slået til lyd for i EF-samarbejdet, for vi mener fortsat, at det gælder om at modvirke, at statsstøtte kommer til at virke konkurrenceforvridende, og vi mener fortsat, det er vigtigt at modarbejde tendensen til at konkurrere via statsstøtte. Men selv om vi har den holdning og er talsmænd for den i EF, så mener vi, at vi må erkende virkeligheden, som den er, og det er altså ikke lykkedes – til trods for at der er kræfter i EF, der arbejder for det – at nå så langt. Også her synes jeg det var lidt overraskende, at det netop var hr. Ib Christensen fra et parti, som er negativt over for EF, der fremhævede, at man burde komme længere på dette felt i EF, for sagen er jo den, at EF er det eneste internationale organ, der effektivt prøver at modvirke statsubsidier, og sagen er også den, at det hidtil er lykkedes inden for EF-landene at modvirke nationale tendenser til at gå meget videre ad den vej – ikke fuldkomment, men det er dog lykkedes at modvirke en hel del tendenser af national art i lande, som ville gå langt videre, hvis vi ikke havde haft EF.

Jeg skal slutte med at takke, og jeg skal love, at jeg vil stille alle de oplysninger og alt det materiale, vi har, til rådighed. Når det skal behandles, forhåbentlig hurtigt, i udvalget, formentlig erhvervsudvalget, vil vi være parate fra handelsministeriets side til at stille alt det bagomliggende materiale til rådighed, så vi kan gå ned i dybden, hvis man ønsker det på enkelte områder.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg kan straks love ministeren, at jeg for mit vedkommende gerne vil være med til at arbejde på højtryk i erhvervsudvalget for at se på det.

Jeg skal bekræfte, at ministeren hørte rigtig. Jeg sagde just ikke konkret, at jeg vil stille forslag om, at det skulle være en 100 pct. statsejet virksomhed, men jeg stillede det spørgsmål, om ikke det var det, man kunne få ud af det, når man betragtede situationen. Der er en stor flok aktionærer, måske 50–

55–60 stykker, og det er måske det, der er årsagen til, at man ikke rigtig har været handlekraftig. Det, der gør, at vi stiller det spørgsmål, om ikke det skulle gøres til en 100 pct. statsejet virksomhed – samfundsejet virksomhed, om man vil – er netop dette, at når vi kigger på aktionærkredsen, så må vi spørge: hvordan kan det være, der ikke blandt disse aktionærer er nogen, som ser det lukrative, profitten, i at få disse 300 mill. kr. indskudt og så få det til at køre? Det er, ligesom der er noget fordækt i bemærkningerne, når man påberåber sig dette. Det er sådan set det, der ligger til grund for, at vi stiller spørgsmålet: er der helt ædle motiver bag ved det hele? Vi skal naturligvis ikke påstå, at der er forkerte motiver, men man må stille det spørgsmål, når man gennemgår det hele, der ligger bag ved det.

En enkelt bemærkning til hr. Lindinger, der nævnede det med konkurs på konkurs. Ja, det er rigtigt. Hver gang vi bruger 100 mill. kr. skatteydermidler, så medfører det uvægerligt, at skatteskruen yderligere strammes og der er endnu flere virksomheder, der går konkurs. Vi må også sige til medarbejderne på virksomheden, at hvis vi skal gå ind i det her og bruge nogle skatteydermidler, så kan vi nemt gøre os skyldig i, at andre borgere i andre egne af landet bliver kastet ud i arbejdsløshed. Derfor er det rimeligt at trække problemstillingen frem, at der er flere sider af denne sag.

Ib Christensen (DR):

Ja, der er altså så mange sider i den, at fremskridtspartiet ikke rigtig kan finde sine egne ben i sagen.

Må jeg stille ministeren et spørgsmål igen, som jeg ikke fik svar på. Jeg spurgte: hvor mange fremmedarbejdere er der ansat på Stålvalseværket i Frederiksværk? Jeg håber, ministeren ved det. Ellers kan det selvfølgelig komme frem under udvalgsarbejdet, men det er ikke til så stor glæde for retsforbundet, fordi vi ikke er repræsenteret i udvalget. Hvis ministeren har tallet, ville det være meget rart at få det.

Ministeren mente ikke, der var nogen modsætning mellem den målsætning, man har proklameret fra det danske EF-formandskab med, at man skulle nedbringe de nationale subventioner, og så det, man